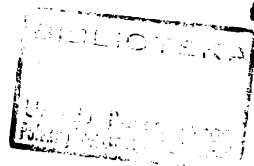

20 lipca 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

HO1k 1/46

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 16280.

Kl. 21 f 62.

Ringhald Per Alfred Andersson
(Stockholm, Szwecja).

Trzonek do żarówki elektrycznej o kilku włóknach oraz oprawka do żarówki z takim trzonkiem.

Zgłoszono 23 stycznia 1929 r.

Udzielono 30 kwietnia 1932 r.

Pierwszeństwo: 28 stycznia 1928 r. (Szwecja).

Wynalazek dotyczy trzonka żarówki elektrycznej z pewną liczbą włókien żarowych, zaopatrzonego w przełącznik, za pomocą którego można włączyć każde włókno osobno lub też pewną liczbę włókien razem. Przełącznik może być umieszczony wewnątrz trzonka żarówki naprzeciw wglębiającego się do niego końca bańki żarówki.

Przełącznik może być zaopatrzony w służącą do jego nastawiania płytkę, osadzoną obrotowo, lub podobny narząd, umocowany na stopie trzonka, dzięki czemu żarówka może być włączona do zwykłej oprawki do żarówki o pojedynczym włóknie żarowym lub też do oprawki specjalnej, za pomocą której umożliwiające jest włączanie

włókien z łącznika wybierającego, umieszczonego np. na ścianie albo, jak w lampach stołowych, w oprawce lampy.

Na rysunku uwidoczniono przykłady kilku rozmaitych odmian żarówki z trzonkiem, wykonanym w myśl wynalazku, oraz specjalnej oprawki do takiej żarówki. Fig. 1 przedstawia schematycznie jedną postać trzonka w myśl wynalazku; fig. 2 — oprawkę do żarówki w myśl wynalazku; fig. 3 i 4 — inne odmiany trzonka według wynalazku.

Na fig. 1 cyfry 3 i 4 oznaczają dwa włókna żarowe, których jedne końce łączą się z wspólnym drutem doprowadzającym 5, drugie zaś końce z drutami doprowadzają-

cemi 6 względnie 7. Druty 5, 6 i 7 są wyprowadzone z bańki przez rurkę kołnierzo-
wą 8, przyczem wspólny drut 5 jest zagię-
ty tak, iż wychodzi pomiędzy bańką i kra-
wędzią łuski trzonka lampy, na którego ze-
wnętrznej powierzchni jest przylutowany
w miejscu, oznaczonem cyfrą 9. W stopie
58 trzonka osadzony jest obrotowo trzpień
59, którego dolny koniec zaopatrzony jest
w łeb 60, stanowiący oparcie jednego koń-
ca obejmującej trzpień sprężyny śrubowej
61, której drugi koniec przylega do dolnej
powierzchni stopy trzonka. Na zewnętrznej
stronie stopy umieszczona jest tarcza obro-
towa 62, przymocowana do trzpienia 59, na
której umocowany jest kontakt sprężysty
63, stykający się, zależnie od położenia
tarczy 62, z jednym lub obydwoma kontak-
tami 65, 66, przeprowadzonymi przez izo-
lator 64 trzonka. Druty 6 i 7 są przyłączo-
ne każdy do jednego z powyższych kon-
taktów 65 względnie 66, przyczem spręży-
na 61 dociska kontakty do siebie. Kontakt
65 jest połączony przewodząco z kontak-
tem pierścieniowym 67, osadzonym na izo-
latorze 64 trzonka współśrodkowo wzglę-
dem średniej linii lampy.

W górnej części wskazanej na fig. 2
oprawki umieszczona jest płytka 71 z por-
celany lub materiału podobnego. Tulejka
gwintowana 72 oprawki, przymocowana do
płytki 71, posiada zbok wykrój 74, w któ-
rym umieszczony jest kontakt sprężysty
75; gdy żarówka jest wyjęta, dolna, sprę-
żynująca część tego kontaktu znajduje się
w mniejszej odległości od środka niż kon-
takt pierścieniowy 67 trzonka żarówki,
dzięki czemu po wkręceniu żarówki kon-
takt 75 dociśnięty zostaje do kontaktu pier-
ścieniowego 67. Kontakt 75 jest przymoco-
wany do płytki 71 i połączony przewodzą-
co z jednym z trzech zacisków 76, 77, 78
oprawki, połączonych z przełącznikiem
wybierającym, a mianowicie z zaciskiem
76. Pozostałe dwa zaciski oprawki łączą
się, jak w zwykłej oprawce, to jest, jeden

77 — z płytką stykową 79 pośrodku płytki
71, drugi zaś 78 — z tulejką gwintowa-
ną 72.

Fig. 3 i 4 przedstawiają cokolwiek od-
mienną formę wykonania trzonka, uwidocz-
nionego na fig. 1, wraz z odpowiednią o-
prawką. Liczbą 70 oznaczona jest oprawka
specjalna z trzema zaciskami 76, 77, 78, z
których zacisk 78 przyłączony jest do tu-
lejki gwintowanej, zacisk 77 — do środko-
wego kontaktu 79 oprawki, a zacisk 76 —
do sprężystego kontaktu 75; stopa 58 trzon-
ka żarówki jest zaopatrzona w obrotowy
kontakt sprężysty 63. Współśrodkowo
względem stopy 58 na izolatorze 64 trzon-
ka osadzony jest kontakt pierścieniowy 67,
połączony z kontaktem 65, z którym styka
się kontakt sprężysty 63. Włókno żarowe 3
jest przyłączone do stopy trzonka 58, a
włókno żarowe 4 — do kontaktu pierście-
niowego 67. Obydwa włókna 3 i 4 przyłą-
czone są do łuski 15 trzonka żarówki. Zgod-
nie z wynalazkiem kontakt pierścieniowy
67 jest umieszczony mniej więcej na tej
samej wysokości, na której znajduje się
stopa 58 trzonka.

Jeżeli zamierza się wstawić żarówkę do
oprawki specjalnej, przyłączonej do łącz-
nika wybierającego, to płytkę obrotową na-
leży nastawić tak, aby kontakt sprężysty
63 przylegał jedynie do kontaktu 66. W
trzonkach i oprawkach bagnetowych drut
5 przyłącza się do metalicznej części wal-
cowatej łuski metalowej trzonka. Dobrze
jest zamiast wskazanego na fig. 2 zaci-
sku środkowego zastosować sprężynujący
trzpień środkowy; wykonanie trzonków
bagnetowych poza kilkoma nieznaczne-
mi zmianami jest w zasadzie takie samo, jak
i trzonków edisonowskich.

. Zastrzeżenia patentowe.

1. Trzonek do żarówki elektrycznej o
kilkich włóknach, znamienny tem, że w jego
stopie (58) jest osadzony obrotowo trzpień

(59), którego dolny koniec zaopatrzony jest w łeb (60), służący za oparcie jednego końca sprężyny śrubowej (61), obejmującej trzpień (59) i przylegającej drugim końcem do dolnej powierzchni stopy trzonka, a do trzpienia (59) jest przymocowana tarcza obrotowa (62), przylegająca do zewnętrznej powierzchni stopy trzonka i wyposażona w kontakt sprężysty (63), stykający się, zależnie od położenia tarczy (62), z jednym lub obydwoma kontaktami (65, 66), przeprowadzonymi przez izolator (64) trzonka i połączonymi wewnątrz trzonka z drutami doprowadzającymi (6, 7) poszczególnych włókien żarowych, przy czym jeden z tych kontaktów (65) jest połączony z kontaktem pierścieniowym (67), osadzonym na zewnętrznej powierzchni izolatora (64) trzonka współśrodkowo z jego stopą (58).

2. Oprawka do żarówki z trzonkiem, według zastrz. 1, wyposażona w płytkę z porcelany lub podobnego materiału, na któ-

rej jest umocowana tulejka gwintowana, znamienna tem, że tulejka gwintowana (72) jest zaopatrzona w wykrój (74), w którym umieszczony jest kontakt sprężysty (75), znajdujący się w nieco mniejszej odległości od środka oprawki, niż promień kontaktu pierścieniowego (67) trzonka żarówki, dzięki czemu przy zakładaniu żarówki w oprawkę kontakt sprężysty (75) dociśnięty zostaje do kontaktu pierścieniowego (67) trzonka, przy czym kontakt sprężysty (75) jest połączony z jednym z trzech, połączonych z przełącznikiem wybierającym zacisków (76, 77, 78) oprawki, z których dwa pozostałe łączą się, jak w zwykłej oprawce, ze środkowym kontaktem (79) oraz z tulejką gwintowaną (72) oprawki.

Ringhald Per Alfred
Andersson.

Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

